DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 24sten MAART, 1827. N. 12

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Fiscaal's Kantoor, den 23sten Maart 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HX. CORSIRA, Tweede Klerk.

Den 16den Maart 1827.

DE ondergeteekenden Testamentaire Executrice en Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen DAVID ABINUN DE LIMA, JUNIOR, onlangs te Jacmel overleden, roepen mits dezen op, alle en een iegelyk die vermenen mogten iets te vorderen hebben van voornoemden Boedel, om binnen den tyd van Zes Weken by den tweeden ondergeteekende hunne respective vorderingen schriftelyk inteleveren, ten einde eene spoedige afmaking des gemelden Boedel te bewerkstelligen. Verzoekende al den genen die aan voorzeiden Boedel schuldig zyn, met de betaling van het door hun verschuldigde bedrag, dadelyk binnen bovengemelde bepaalden tyd, zich by den tweeden ondergeteekende te vervoegen, om alle onaangenaamheden voortekomen; wordende aan de buitenlandsche crediteuren, zoo er eenigen zyn, den tyd van Zes Maanden van heden afgerekend vergund, om zelven of door hunne representanten, met behoorlyke bewyzen, hunne vorderingen by den tweeden ondergeteekende inteleveren.

HANA ABINUN DE LIMA, qq.
Geboren DOVALE.
HAIM ABINUN DE LIMA, qq.

Mengelingen.

Iets over den tegenwoordigen toestand van Griekenland, getrokken uit eenen brief, door een Engelsch officier geschreven.

De Grieken bekennen eindelyk de minderheid van hunne wyze, om in guerillas te stryden. De wyze van stryden der Egyptenaren heeft hen overtuigd. Een kapitein zeide my onlangs: "Die Arabieren voeren den oorlog op eene wyze, die ons geheel en al onbekend is; zy marcheren in een geregeld karré voorwaarts, en houden zich zoo regt, dat men zeggen zou, dat de kogels hen niet kunnen bereiken. Zy werpen zich vervolgens op de Grieken met lange bajonetten, zoo als deze (zyne armen geheel en al uitstrekkende), aan het einde van hunne tophaies. Welke soldaat zou een zoodanigen aanval kunnen weerstaan."

De wyze, waarop de Egyptenaren den oorlog voeren, gelykt niet naar de invallen der Turken, welke, gedurende drie of vier maanden, als een stroom nederstorten en vervolgens van zelve weder afvlieten. De operatien der Egyptenaren worden geheel en al met eene Europesche voorzigtigheid, zamenhang en onverschrokkenheid ten uitvoer tegen de Wechabieten in Arabie, of tegen de Grieken zelve, op het eiland Kandia, ondervinding bekomen.

Het is dienvolgens onvermydelyk geworden, dat het Grieksche gouvernement hun legers, gelykende naar de hunne, tegenstelle; het gebrek aan geestdrift zou alsdan, door bekwaamheid en krygstucht, vervangen kunnen worden. De geregelde nationale troepen zullen ten laatste niet duurder zyn, dan die men thans heeft, en het land zal niet meer de rooveryen van toomelooze soldaten te vreezen hebben, welke dikwyls vernielender dan een vyandelyk leger zyn.

Indien men het klein aantal en de zwakte der Grieksche schepen in aanmerking neemt, heeft de Grieksche vloot, gedurende de revolutie, wonderen gedaan. Verscheiden van hare krygsverrigtingen zyn der oudheid waardig; doch de dappere daden van eenige harer zeelieden moet ons niet zoodanig verblinden, van te gelooven, dat zy ooit meesters der zee zyn geweest. Zy heeft den vyand eerder verschrikt dan verslagen; ik sta er voor in, dat zy de oppermagt ter zee niet bezit, noch ooit bezeten heeft. Heeft zy de blokkade van Patras kunnen handhaven? Heeft zy den opstand van Candia krachtdadig kunnen ondersteunen? Heeft zy de vernieling van Scio en den brand van Ipsara kunnen beletten? Heeft zy, dit jaar, drie landingen der Egyptenaren, in Morea, en de bemagtiging van Missolonghi, kunnen voorkomen? Overigens zucht de vloot zelve onder eenige gebreken, gelykende naar die van het leger.

Aan verscheidene brikken ontbreekt het aantal der op de epuipagie rollen gebragte manschappen. De schepen behooren niet aan het gouvernement, en hunne eigenaars vermyden den vyand van naby te bevechten, uit vrees van hunne vaartuigen te zullen verliezen. Het is baarblykelyk, dat het gouvernement eene marine, aan hetzelve toebehoorende, en bestaande ten minste uit 6 fregatten, moet hebben; alsdan zou de vloot, in plaats van zich tot eenen kleinen oorlog ter zee te bepalen, beslissende gevechten kunnen leveren, en van de meerderheid hunner matrozen in moed en behendigheid kunnen gebruik maken.

De aanstaande komst van lord Cochrane met zware schepen zal aan de Grieken ongetwyfeld de overhand op zee verschaffen.

Mohamed-Ali-Pacha heeft verklaard, dat hy zyn' laatsten man en den laatsten stuiver, dien hy bezit, aan de verovering van Morea zal opofferen. Dit is geene snorkery van den kant van een' man als Mohamed Ali, die in alle zyne ondernemingen volgehouden heeft en gelukkig is geweest. Griekenland is overigens van een onschatbaar belang voor dien vorst. Door hetzelve heeft hy voet in Europa, nadert die beschaving, naar welke hy twintig jaren lang haakt, en plaatst zich in de nabuurschap van dat Albanie, waarvan de troepen hem, in de verovering van Arabie, behulpzaam zyn geweest. Indien hy zich van Griekenland meester maakt, zal hy zyn leger met twintig duizend geharde en dappere soldaten kunnen vermeerderen, en zyne vloot met tien duizend goede matrozen kunnen bemannen.

Het leger van Ibrahim Pacha, zoon van den onder koning, welke thans in Griekenland strydt, zou het, in waarheid tegen een Europeesch leger van gelyke sterkte niet kunnen volhouden; doch hetzelve overtreft verre de Grieken zoo in krygstucht als in ondervinding. Ibrahim is door vyf of zes vreemdelingen omgeven, die de Egyptische officieren in de Europesche oorlogskunt hebben onderwezen, en die hem, in alle operatien welke hy wil ondernemen, tot raadslieden strekken.

TURKSCHE LEER IN DUITSCHLAND.

Dat in de eeuwen van geestelyk en wereldlyk Despotismus de monniken en hunne handlangers openlyk leerden, dat men den menschelyken geest en deszelfs vorderingen moest aan banden leggen, omdat hy anders gevaarlyk werd voor de kerk en de vorsten, dat zelfs heden nog in Spanje, Italie, en het lichtschuwe Oostenryk, het ryk der nachtvogels, diezelfde leer zoo wel in praktyk gebragt als verkondigd wordt, dat is te begrypen. Maar dat in *onzen* tyd op eene Protestantsche Hoogeschool, waaruit zoo vele waardige voorstanders van licht en waarheid zyn uitgegaan, waar nog een Niemeyer onderwys geeft—waar eenmaal Wolff en Thamasius leerden, van waar zoo vele edele jongelingen tot den vryheids oorlog zyn uitgetrokken, in dat zelfde letterkundige tydschrift (*Literatur Zeitung*,) hetwelk eenmaal den naam had van verlichting, wysbegeerte en vryheid te verkondigen, plaats verleend wordt aan een *libel*, *een en dertig* bladzyden 4°, elk van *twee* kolommen, dus eigenlyk *twee en zestig* bladzyden groot, waarin alles wat vryheid, gematigde monarchale beginselen en constitutionele regeringsvormen mag heeten, in de hatelykste uitdrukkingen als verderfelyk, als vergif der Staten, verraad en oproer wordt voorgesteld, dit zou men naauwelyks kunnen gelooven, zoo men het niet met eigen oogen zag. En dit is toch het geval. Of de heeren Redakteurs van dat tydschrift aan eene veile pen, uit vrees of uit eenige andere oogmerken, deze geheel onevenredige ruimte hebben verleend of moeten verleenen, weten wy niet; is het met hunnen vryen wil geschied, zoo is de Hoogeschool van Halle geschandvlekt en verdient de aansluiting van alle weldenkenden; zyn zy daartoe door hunne regering genoodzaakt geworden, zoo ziet men, hoe jammerlyk het in Duitschland met de vryheid der drukpers en het eigendom der dagbladen gesteld is. Wat zoude een Luther, wiens geliefde Hoogeschool met die van Halle thans is vereenigd, wat zou een Klopstock, zoo naby hetzelve geboren, wat zou een Komer thans wel van Duitschland in deszelfs diepe vernedering zeggen! Doch de lezer verwacht natuurlyk, dat wy hem meer in het byzonder nopens den inhoud van dit fraaye stuk onderhouden.

Het heet eigenlyk eene *Recensie* van zeker berigt van het geregtshof te Breslau, over de zoo veel geruchts makende studenten-vereenigingen, en van het bekende Russische rapport over de jongste zamenzwering. Met eene waarlyk duivelsche kwaadaardigheid en list, maakt het van dit laatste, door alle weldenkenden van alle partyen verfoeide geval gebruik, om den wensch naar vryheid in Duitschland en elders daarmede in het naauwste verband te brengen, den bedoelden Keizersmoord in Rusland voor het ontvloeisel dierzelfde zaak te verklaren, die tevens op hare beurt niet anders zou zyn, dan de teelt der Fransche omwenteling in hare afzigtigste gestalte, van alle vroegere pogingen der volken, om eene grondwettige herstelling harer grieven te bekomen,—van de Italiaansche Republieken,—de Zwitsersche vryheids-oorlog, den opstand der Nederlanden tegen Spanje, dien van Engeland tegen Jacob II., van Zweden, tegen den kweekeling der Jezuiten, den Poolschen Sigismond, die echter wettig Koning was, *alle welke veranderingen achtervolgens voor wettig erkend zyn en nog erkend worden*, van dit alles zwygt de veile schryver zeer voorzigtig, en doet het voorkomen, als of men eerst in 1798 aan vryheid in den burgerstaat had gedacht, als of zulk een ding te voren sedert de schepping der wereld niet bekend was geweest, en den koningen hunne magt over de volken zoo natuurlyk eigen was, als den mensch de heerschappy over de dieren. Ja, deze onbeschaamde gaat zoo verre, dat hy al hetgeen voor een halve eeuw *door de Monarchen zelven*, door inrigtingen en grondstellingen, ten behoeve der vryheid gedaan is, dus b. v. de verzachting en gedeeltelyke afschaffing der lyfeigenschap, van het Godvergetene jagtregt, dat den landman tot wanhoop bragt; de verbeteringen van den grooten en edelen Joseph II.—die het pa-

penden wist te breidelen, en misschien zelfs de verbeteringen van Lodewyk XVI. door Turgot vóór de omwenteling—dat hy dit alles voor *onregtvaardig* verklaart. Alle *leerstellingen* over staatkundige onderwerpen zyn, volgens hem, uit den boozen, en niets heeft eenige waarde dan de oud *Gotische* inrigtingen der middeleeuwen, die zulk een krytend contrast maken met onze tegenwoordige beschaving; en waarin alleen de vorst, de edelman en de priester regten had, terwyl de *massa* des volks tot *kruipen* gedoemd werd, waarvan den Duitschers, dan ook zelfs in hunne taal, overvloedige sporen zyn overgebleven. De schryver verdeelt de geschiedenis der pogingen van de volken tot verkryging van vryheid in *zeven* tydperken, het eerste de *ontwikkeling* tot 1791, het tweede de *bevestiging* en *uitbreiding* (tot 1805), het derde (gelyk de volgende zonder naam) tot 1813, het vierde tot 1815, waarin de volken, en de mannen *die hun leven voor de vorsten gewaagd hebben*, terwyl dezen bykans nog aarzelden, den vreesselyken Corsicaan onder de oogen te zien, op het schandelykst gelasterd, en al wat zy deden, aan verraad en trouweloosheid wordt toegeschreven. Het vyfde tydperk bevat het jaar 1815, toen de vorsten andermaal door het bloed der volken voor Napoleon's wraak werden beveiligd. Op een' juichenden toon zegt onze prediker der slaverny: "De Duitsche verbonds acte vernielde de verwachtingen en inzigten op volksvertegenwoordiging, terwyl zy in plaatse daarvan, de landstanden, (gehoorzame dienaars der vorsten) herstelde. *Kortom, alles toonde dat men de konstitutionele nieuwigheden moede was.*" Wie is deze man? Immers niemand anders, dan die ministers, een Metternich en zyns gelyken, die de acte van het Weener Kongres, waarby konstitutien beloofd waren, geschonden hebben.— Het *zesde* tydperk eindigt in 1819, met de eerste maatregelen der regeringen tot onderdrukking der *liberale* beginselen, en vervolging dier mannen, (eenen Arndt, Jahn en zoo vele anderen), die tyd, goed en bloed voor hunne vervolgers hadden ten beste gegeven, om daarvoor (want zy rekenden op dankbaarheid) aan hunne kinderen een vry vaderland achter te laten.— Het *zevende* tydperk dan bevat deze stryd der vorsten, of liever hunner ministers, tegen de volken. Hetzelve is dan eene ondragelyke wydloopigheid: alles, wat daarin met de Duitsche zoogenoemde *Burschenschaften* en (ware of gewaande) *mannen en jongelings-verbonden* is voorgevallen, wordt op de eenzydigste wyze voorgesteld, de kluistering van den menschelyken geest op het volledigste toegejuicht, en de regeringen vermaand, ja bezworen, om toch in het vervolgen niet stil te staan, maar het gedrogt tot in zyne diepste schuilhoeken te vervolgen. Wy deelen slechts ten proeve het volgende mede: "Met hooge waarschynlykheid kan men hopen, dat het *revolutionaire* beginsel, (de wensch naar eene betamelyke vryheid) zynen omloop in ons werelddeel thans gesloten heeft. Maar dit zal niet het geval zyn, wanneer men dit *als zekerheid*, en thans reeds den vyand voor overwonnen aanziet, zoo als hy zich zelve zoo gaarne voorstelt. Het jaar 1820, (toen Spanje zich aan de *Inquisitie* ontwrong) geeft daarvan eene leerzame ondervinding. De genoemde waarschynlykheid is alléén en uitsluitend aan de voorwaarde verbonden, dat de regeringen, dit voorwerp op den duur met gespannen oplettendheid in het oog houden, de *minste uitbarstingen* zorgvuldig bewaken, aan dezelze alle voedsel onttrekken, *en niet toestaan dat de beginselen dezer revolutionaire leerstellingen, hetzy nu constitutioneel of echt revolutionair, weder in het onderwys der jeugd binnensluipen, zich daardoor meester maken van het staatsbestuur, de staatsdienaars of het volk, en onder dit laatste schriftelyk of mondeling worden verspreid? dat zy veeleer het monarchale beginsel in zyne grootste uitgestrektheid*, (dat wil zeggen, de leer van de regtmatigheid van al wat een vorst doet, als was hy een Filips II. of een Sultan Mahomed) *niet slechts in het algemeen, maar zoo wel in leven en schrift, als in staatsbestuur en staatsregeling krachtiglyk handhaven*, en daarby het roer van staat, wys en regtvaardig in de hand houden. *Dan, maar dan ook alleen kunnen wy ons aan de hoop overlaten, dat de vyand, die de rust en orde in verschei-dene staten heeft omverre geworpen, en dezelve in andere landen van zoo naby bedreigde, wezenlyk overwonnen en niet meer te vreezen zal zyn. Uit het voorgaande blykt genoegzaam, dat in het byzonder het openbaar onderwys een voorwerp van de hoogste zorgvuldigheid der regeringen in dit opzigt moet zyn.*" Hierop volgt de afkeuring van een genootschap, als het *deugdenverbond*, dat Duitschland en Europa gered heeft, zonder hetwelke de tegenwoordige vorsten vleyers en gehoorzame kruipers voor hunne troonen, even zoo gehoorzaam voor den troon des thans overleden' geweldenaars zouden kruipen. Maar de knecht der knechten van M. die dit opstel gemaakt heeft, benadeelt slechts zich zelve, door de mededeeling der *statuten* van dit verbond, die zoo uitmuntend en zuiver zedelyk zyn, dat men slechts denken kan, dat het H Verbond zedeloosheid en diepe onkunde begeert, wanneer het die *statuten* voor gevaarlyk houdt.

Het stuk, hetwelk ten slotte met andere woorden, maar in denzelfden zin, de regeringen nogmaals vermaant, toch te waken tegen het *revolutionaire* vergif; dit stuk heeft zyn doel reeds beginnen te bereiken. Een landsvadertje in de nabuurschap van Saksen, zekere graaf of vorstje, op verre na zoo ryk noch vermogend als menig Engelsche brouwer, heeft den raad, hem hier gegeven, gevolgd; en reeds begonnen het *monarchale beginsel in zyne grootste uitgestrektheid* toe te passen, door zyne boeren, die in zekere assurantie kas geene gelden wilden nederleggen, die zy misschien niet hadden, by twintigen te gelyk te laten doodschieten, hoewel hy er zoo velen toch niet heeft, dat hy ze niet behoeft in waarde te houden. Maar zoo moet het gaan, *leven de beginselen, en* (des noods) *sterven de boeren! leve het monarchale beginsel, leve de absolute Koning!* al moet het dan ook gaan als in Spanje!

LISSABON.

Alhier is publiek gemaakt de volgende *Herderlyke brief van den Kardinaal, patriarch van Lissabon.*

Dewyl de Goddelyke Voorzienigheid ons aangesteld heeft tot herder van de belangryke kudde, waarvan zy ons het heil heeft opgedragen, kan het niet anders, myne zeer beminde broeders, of gy moet het dierbaarste voorwerp voor myn hart zyn, hetwelk bedroefd en verscheurd wordt door de vrees van eenige schapen te zien afdwalen en de schaapskooi van het eeuwige geluk te zien ontvlieden.

Myne vrees vermeerdert in de crisis van den nieuwen vorm van de nieuwe staats orde, omdat beguicheling en dwaling het goed als een kwaad, voordeel als verlies, en de verbetering onzer aloude instellingen als hare ommekering en geheele afschaffing kunnen doen beschouwen, U daarenboven wantrouwig makende wegens de veiligheid van den heiligen godsdienst, dien wy belyden, en onder ulieden zaden van tweedragt zaayende, geschikt om de banden van het genootschap der Christenen te verbreken, en monsters en wreede misdaden te baren. Ja, alzoo zullen roerzieke lieden zich bevlytigen, om U, door behendige leugens, tegen het constitutionele charter in te nemen, dat, wys en wel berekend, door onzen doorluchtigen Souverein don Pedro IV, een welwillend oog op de Portugesche natie geworpen hebbende, dezelve, uit verre landen, aan gene zyde van den Oceaan, is toegezonden, om haar gelukkig te maken en hare dierbaarste belangen voor te staan. Zy kan den krachtigen invloed der gelykvormigheid of ten minste der grootste eensgezindheid tusschen de beide gouvernementen, om de banden van vriendschap tusschen twee zusterlyke en onafhankelyke natien, de *Portugesche en Braziliaansche natie*, meer en meer toe te halen, niet miskennen, zoo min als de pogingen, om de oude betrekkingen, met grooter en gunstiger voordeelen voor beide, beter te vestigen. Alzoo heeft de Koning, in deszelfs diepe wysheid, gedacht en gehandeld.

Doch de geest des kwaads, tegen de waarheid en de publieke rust zaamgezworen, wil U diets maken, dat de onwettige en afgeschafte konstitutie van 1822, op nieuw, in het konstitutionele charter van dit jaar, hersteld zal worden.

Zou een dergelyk bedrog U, myne welbeminde zonen, kunnen verleiden en U tot opstand en ongehoorzaamheid jegens den souverein aanzetten? Zoudt gy toelaten, dat zy op die wyze met uw gezond oordeel den spot dreven? Het moet U zeer ligt vallen, om dezen listigen strik, dien men U spant, uit U zelven te ontdekken. Vergelykt de konstitutie met het nieuwe charter, dat uwe majesteit U geeft; overpeinst de grondslagen er van en gy zult al dadelyk erkennen, dat deze in grondbeginselen, in wezen en gevolgen, volkomen tegen elkander stryden.

De konstitutie van 1822 was, gelyk U bekend is, het werk van eene oproerige factie, welke de oppermagt overweldigde en zich het regt aanmatigde, om over de natie en hare bestemmingen te beschikken; de cortes, zonder eenig wettig gezag, door hen byeengeroepen, konden dit wettig gezag niet ontleenen van degenen, die het regt niet hadden, om het hun te geven.— Het charter van den 19den April, daarentegen, daalt van de hoogte des troons af; hetzelve is uitgegeven door den ongedwongen wil van onzen doorluchtigen souverein, welke, volgens onze aloude wetten, de wetgevende magt bezit.

De konstitutie beroerde, door den schok der hoofdstoffen, uit welke zy bestond, de monarchie in derzelver grondslagen, wierp alle oude instellingen omverre, en vernietigde de regten en privilegien der klassen en hierarchien in de maatschappy; zy roofde de regten des eigendoms, welke zy beloofd had te zullen verdedigen, en vernederde den alouden troon onzer koningen, welke zy van hunne souvereiniteit ontzette, gelyk de meest revolutionaire konstitutien hebben gedaan. Het nieuwe charter, verre van de regten der natie te kwetsen, handhaaft de aloude instellingen en doet die herleven, behoudt de regten en privilegien als door haar gewyde maatschappelyke hierarchien, houdt insgelyks de waardigheid en den luister des troons in stand, en verwydert van de oppermagt alles, wat in staat is dezelve hatelyk te maken; zy geeft de burgers waarborgen voor hunne persoonlyke veiligheid en voor hunne eigendommen, en is, in alle derzelver deelen, het werk van eenen vader, die het geluk en het welzyn zyner kinderen beoogt.

De konstitutie van 1822 had slechts eenige nationale vertegenwoordiging daargesteld, tot welke de leden van slechts eene der drie orden van staat byna by uitsluiting geroepen waren, waaruit noodwendig moest voortvloeyen, dat de belangen der beide anderen zonder verdedigers bleven; by het charter van den 19den April daarentegen worden de drie orden van den staat tot de nationale vertegenwoordiging geroepen en werken mede, om twee afzonderlyke vergaderingen te vormen, welke, door alle de in hare magt staande middelen, de belangen van alle klassen en het algemeen geluk zullen beschermen en bevorderen. Met één woord, dit charter is slechts de volmaking der aloude staatsregeling en der grondwetten die ons vertegenwoordigend gouvernement tot grondslagen strekten.

Wat mag er dan aan ontbreken! Het Portugesche volk had, op onderscheiden, reeds lang geleden tyden, deszelfs koningen verzocht, om de cortes, op zekere en bepaalde tydstippen, byeen te roepen, en zelfs koning Don João I. werd gebeden, om dezelve ieder jaar te doen zamen komen; doch de nederige beden des volks werden niet gunstig ontvangen, en koning Don Pedro IV. is de eerste onzer koningen, die aan het oude verlangen des volks voldoet, hetzelve met een edelmoedig hart, toestaande, wat de vorige monarchen geweigerd hadden; de grootmoedigheid van Z. M. gaat zelfs nog verder, want hoogstdezelve verleent de nieuwe cortes de wetgevende magt, terwyl de oude cortes alleen vermogen raad te geven, alles echter zonder, in eenigen opzigte, door deze roemryke vergunning, de oppermagt of de regten der souvereiniteit te krenken.

Maar een zoo christelyk, zoo godvruchtig monarch kon de zorg voor den heiligen godsdienst onzer voorvaderen niet uit het

hoog verliezen; van welken wy uithoofde van ons ambt, de eerste wachter zyn.—Reeds in de eerste artikelen van het konstitutioneel charter zien wy denzelven tot godsdienst van den staat verklaard en onder de bescherming van het hoog gezag der cortes en der wetten geplaatst.

Is er nu nog meer noodig, myne lieve getrouwe, om U, tot baarblykelykheid toe, te betoogen, en om uw gemoed ten volle te overtuigen, dat het door Z. M. geoctroyeerde charter geheel verschillend van de konstitutie der cortes is, en dat dit werk van de doorluchtige wysheid onzes vaderlyken monarchs onze aloude staatsregeling volmaakt en der Portugesche natie nieuwe voordeelen aanbrengt? Dat laster en bedrog derhalve beschamen; dat de vreesachtige gemoederen gerust zyn. Laten wy de grootheid der weldaad door eene grenzelooze gehoorzaamheid, braafheid en getrouwheid beantwoorden.

Het charter heeft U den weg des geloofs geopend; volgt dien, weest gehoorzaam en getrouw, en de ondervinding zal U de voordeelen der nieuwe staatkundige orde van zaken bewyzen. Eendragt en gehoorzaamheid, twee voorschriften der goddelyke wetten, maken de grondslagen uit van het maatschappelyke gebouw, zonder welke het instort; van deze beide deugden bangt het tydelyke en eeuwige geluk der menschen af; deze zyn de leerstellingen des evangeliums, de grootste aller goederen, gelyk de tweedragt de zwaarste aller rampen is.

Intusschen is deze eendragt, die eene natie tot een groot huisgezin vormt, en welke wy U zoo dringend aanbevelen, onmogelyk, indien dezelve niet van een spoedige en getrouwe gehoorzaamheid aan het oppergezag verzeld gaat. Onze Heere *Jezus Christus* heeft dezelve gepredikt en beoefend, en zyne discipelen hebben die door de geheele wereld geleeraard, als een der eerste en heiligste der pligten van den mensch zynde. Eene maatschappy zonder onderdanigheid zou een zamenstel van monsters wezen, steeds gereed, om elkander te verslinden; de woede der heerschzucht en der hartstogten zou overal haat en wraakzucht wekken, en de hoogmoed der overbeersching, op de weerlooze zwakheid drukkende, zou den vreedzamen inwoner noodzaken, in den boezem zyns huisgezins te vlieden; kortom, van alle kanten zouden niets dan rampen te zien zyn.

Myne welbeminde broeders, bebt afgryzen voor opstand, ongehoorzaamheid en tweedragt, voor alle natien en voor alle gouvernementen zoo noodlottig, haalt de rampen niet over uw hoofd, welke zy veroorzaken aan de zoodanigen, die, tegen de Koningen en hun oppergezag opstaande, zich misdadig voor God en de menschen maken. Gy zult de vruchten, welke het nieuwe konstitutionele charter zal dragen, niet plukken, dan door hetzelve te gehoorzamen en door U erkentelyk te betoonen, voor hem, die U hetzelve schenkt. Laat U door het schandelyke voorbeeld van eenige dwazen niet vervoeren; beklaagt en bidt voor hen, opdat zy in den weg der eere terug treden, en tot den heiligsten pligt, die de godsdienst hun oplegt, keeren. God geve, dat myne herderlyke vermaningen uwe harten geneigd vinden, om die te ontvangen, op dat ons de smart moge bespaard blyven, van onzen vurigen wensch, om U in den weg van allen goed te leiden en U van dien van allen kwaad af te wenden, onvervuld te zien blyven!

De vrede Gods zy met ulieden.

Wy gelasten de hoog eerwaardige pastoors, op hunne persoonlyke verantwoordelykheid, dat zy hunne parochianen in de leer van dezen onzen herderlyken brief zullen hebben te onderwyzen, welke, na by de mis voorgelezen te zyn geworden, in de stad zal moeten worden aangeplakt, op dat dezelve ter kennis van eenen iegelyk kome.

(get.) PATRICIUS, *kardinaal-patriarch.*

Berlyn, 22sten Dec.—Te Breslau is onder de Roomsch Katholyke geestelyken een nieuwe reformateur opgestaan. Een professor in de theologie heeft namelyk een geschrift uitgegeven: *De Roomsch Katholyke kerk in Silezie,* waarin hy hevig tegen den ongehuwden staat der Roomsch Katholyke priesters, en tegen andere gebreken, uitvaart, hetwelk veel opziens verwekt.

Uit Latakia, in Syrie, schryft men, in dato den 21sten September, het volgende:

"Deze stad is getuige van eene gebeurtenis, welke de verbittering der natie der Ansariers ten toppunt heeft gebragt. Ali Pacha, eenige koppen noodig hebbende om aan de Porte te toonen dat het kasteel van Zeytoun met geweld in genomen was, heeft 15 ongelukkige Ansariers doen onthoofden.

"Kortelings was een' Turk eene somme gelds ontstolen en hy zelf werd daarna vermoord gevonden. Waarschynlyk had zulks een Turk gedaan; doch de Pacha deed dadelyk 12 Ansariers uit hunne woningen halen en langs de straten geesselen, waarna zy met den dood werden bedreigd, indien zy niet dadelyk eene aanzienlyke somme gelds betaalden.

"De wreedheid van den Pacha gaat alle denkbeeld te boven; hy meent Gode te behagen, door dagelyks zyne handen in het bloed van een Christen of van een Ansarier, te wasschen. De Franken durven hunne huizen niet te verlaten, uit vreeze van vermoord te worden. De Fransche consul heeft reeds meermalen klagten daarover ingeleverd."

Frankfort, 23sten Dec.—De heer Alexander van Humboldt, kamerheer van Z. M. den koning van Pruissen, en vermaard door zyne gedane reizen en uitgegeven werken, is heden door onze stad gereisd, zich van Parys naar Berlyn begevende.

Volgens berigten uit Spanje heerscht in de meeste kloosters eene groote gisting.—De meeste monniken oefenen zich dagelyks in den wapenhandel; dezelve worden in de kloosters der Jesuiten, door serjanten der koninglyke garde onderwezen.

Petersburg, 5den Dec.—Men heeft verscheidene trekken van de laatste oogenblikken der geëxecuteerde zamenzweerders verzameld, zoo wel als van die, welke naar Siberie gezonden zyn. Allen hebben, in brieven aan hunne vrienden en bloedverwanten, erkend, dat zy aan aanslagen tegen de wetten en tegen de bestaande orde van zaken schuldig waren; maar de meesten hebben geen berouw betoond, of ten minste de dwaasheid hunner plannen niet erkend.

Men verzekert dat Pestel gestorven is in de overtuiging, dat zyne konstitutie eenmaal de eenige toevlugt van Rusland tegen eene geweldige afbrokkeling van provincien wezen zou.

Eenigen hebben in het ontkennen van de ontwerpen tot vorstenmoord, die men hun toeschreef, volhard, en hebben blyven volhouden, dat deze denkbeelden slechts droomen waren van hen, die het ware ontwerp niet weten.

Ryélieff heeft, in eenen brief aan zyne vrouw, erkend, dat hy, volgens de wet, den dood verdiende, maar dat hy, zeker van alleen door zyne vurige liefde tot het vaderland bedrogen geworden te wezen, zyn laatste oogenblik bedaard afwachtte. Hy was een der drie ongelukkigen, van welke de strop brak, en die naar beneden vielen, zoo dat zy de planken van het schavot door hunnen val braken, en, door dezelve in puin en stukken hout nederkwamen. Opgestaan zynde, zeide hy tot de omstanders: "Dit toeval moet U doen zien, dat, hoezeer myn dood regtvaardig is, de wyze, waarop men my doet sterven, voor onwettig moet worden gehouden; als officier, had men my moeten doodschieten." Men wil, dat de keizer van deze aanmerking getroffen geworden is, en eenig misnoegen tegen het vonnis van het geregtshof betoond heeft.

Onder de echtgenooten der veroordeelden, worden de prinses Troubetzkoy en Mevrouw Mouravieff door het publiek opgemerkt, die, alhoewel jong en van hooge geboorte, verlof gevraagd en bekomen hebben, om hare echtgenooten naar de treurige verblyfplaatsen te volgen, alwaar zy het overige van hun leven moeten doorbrengen. Mevr. Ryélieff is, by het vernemen van het lot van haren echtgenoot, tot zinneloosheid vervallen, welke by tusschenpozen door eene diepe droefgeestigheid wordt vervangen. De keizer heeft haar herhaalde malen een' zyner aide-de-camps gezonden, om haar verzekering te geven, dat alle de zorgen en al de bescherming, welke hy in staat was, haar te verleenen, zouden worden aangewend. De vader van den kolonel Pestel heeft eene gratificatie van 50,000 roebels gekregen, uit hoofde (gelyk in het rescript desaangaande gezegd wordt) van het verval van zyn vermogen, en de Keizer heeft hem daarenboven, voor verscheiden jaren, de renten kwytgescholden van een kroon goed, waarvan de keizer Alexander hem het vruchtgebruik geschonken had. De eigen broeder van Pestel, die kolonel by de ridder garde is, is tot aide-de-camp des keizers benoemd. Verscheiden bloedverwanten der overige veroordeelden hebben insgelyks blyken van gunst en weldaden bekomen, welke geschikt en ook bestemd zyn, om allen denkbeeld van verdenking of blaam jegens hunne personen te weren.—*Journal des Debats.*

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

17.	faluca Resistencia, Suries,	Puerto Cabello
	golet Twee Broeders, Laclé,	Coro
19.	—— Anthonette, Simon,	St. Eustatius
	—— Vrye Haven, Dejongh,	dito
21.	—— Sara Maria, Bolwig,	dito
23.	—— Clarisa & Mary, Winstow,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—MAART.

17.	bark Fanny, De Haseth,
	—— Eendragt, Wever,
	brik De Prins der Nederlanden, Hillebrand,
19.	golet Amalia, Cornelis,
21.	galjoot Louisa Margaretha, Möller,
	golet Maria, Sicard,
	—— Filantropica, Penso,
22.	bark Eagle, Arend,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 25sten Maart ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

LONDON, JANUARY 12.

[From the *Constitutionnel.*]

Madrid, Dec. 28.—The Swiss troops at Madrid have already received three pair of shoes each man, in order to be ready to march, and the baggage of this brigade is already packed up.

As to the corps of observation destined for the frontiers, it is much more numerous than was believed, for instead of 7,000 men, which were at first spoken of, it will be raised to 16,000 men of all arms. Although general Rodil has already set out for the head quarters at Valencia d'Alcantara, his appointment is only provisional, at least he is named *ad interim* in the decree; but we are in the habit of seeing public functionaries appointed *ad interim* continue to hold their places for several years. However, it may be right to remark that general Sarsfield, who it is said is destined to command the corps of observation, has been sent for by express to Madrid.

The troops for the division of observation continue in movement; six pieces of artillery of the guard were sent off yesterday, and a battalion of artillery of the line left Segovia on the 25th.

There are in circulation here manuscript copies of a letter addressed, it is said, by the Princess Regent to the Queen her mother, stating that she had been compelled by circumstances to accept the Presidency of the government; but that in a short time the Marquis de Chaves would deliver them both from the restraint in which they were placed. Although it has been hawked about almost publicly, the police have done nothing to hinder the circulation of this apocryphal writing, or to discover its authors.

[From the *Quotidienne.*]

Madrid, Dec. 29.—It has been officially announced at Court, that the garrison of Almeida has recognized Don *Miguel* as King of Portugal, and taken the oath of fidelity to him. Almeida is only three leagues from Ciudad Rodrigo; and this is the strongest citadel in Portugal. Hitherto all the conquests of the Marquis de Chaves have cost no effusion of blood. The known character of this nobleman renders him best adapted to the part he is called upon to fulfil. It is absolutely certain, that if all the powers would remain neuter, the overthrow of the new system would be effected amongst our neighbours without sacrificing the life of a single man: if any

blood be shed upon the banks of the Tagus, it must be laid to the charge of English policy.

JANUARY 15.

The *Journal des Debats* mentions, upon the authority of a private letter from Madrid, that M. Calomarde had incurred the displeasure of Ferdinand, in consequence of various original orders and instructions, sent to the captains general commanding the frontier provinces of Portugal, having fallen into the hands of Mr. Lamb. It is said, they prove, to demonstration, what has been the real conduct of the Spanish government, and that they could have obtained by the English Minister only through the treachery of the subordinate persons in M. Calomarde's office. Measures had been adopted to prevent a repetition of this alleged misconduct.

The Swiss troops were expected to leave Madrid on or before the 10th instant, according to the *Journal des Debats*; but the *Constitutionnel* assigns the 21st as the period of their departure, while the *Quotidienne* openly insinuates that the order for their real was a mere feint.

[From the *Etoile* of Saturday, Jan. 12.]

Paris, Jan. 12.—It seems that England has required of the Cabinet of the Tuileries categorical explanations, and that such is the object of the visit of Prince Polignac to Paris.

A courier set off from Vienna on the 6th of this month, with orders to the Austrian troops to stop on the frontiers of the kingdom of Naples because there is a great fermentation in the Abruzzi and in the dominions of the Pope.

JANUARY 17.

We have received Bombay papers to the 5th August inclusive. They say that the Pacha of Egypt, according to the intelligence from that country, was likely to throw obstacles in the way of the steam navigation communication with England by the Red Sea. The editor of the *Bombay Courier*, however, thinks that the establishment of steam vessels between Bombay and Cosseir would answer the purpose of communication, as the journey from the latter place to Europe would always be easy. Sir H. Lowe has arrived at Bombay.

It is confidently reported that the government of Buenos Ayres has made a direct and pressing application to our Cabinet, to interfere, by mediatory means, for the purpose of putting an end to the present war waging with Brazil, and that an envoy, charged with this special commission, is to sail for Rio de Janeiro in the next packet.

Singular Cure.—Dr. Andre, of Brussels, whose fortunate cures of three children born deaf and dumb we have already mentioned, has just operated with the same success on the son of M. Maurns, baker, at Bruges, aged 14 years. We find in the *Gazette of West Flanders* the details of this operation, which took place on the 26th of December, and for which the lad came to Brussels with his father. The perforation of the left ear was effected in less than five minutes, and at the same moment the boy heard the ticking of a watch and the barking of a little dog. The operation of the other ear took nearly half an hour, because the lad, too deeply affected by his new sensation, could scarcely contain himself.—*Brussels Paper.*

FROM AMERICAN PAPERS.

PHILADELPHIA, FEB. 2.

A New Orleans paper says:—"A gentleman who left Kingston, Jam. on the 20th December, gives the following information—A packet from England arrived at Kingston on the 19th December, after a passage of 25 days. It was reported that she brought instructions to the British Admiral on that station, to be prepared to act against the Island of Cuba, which it was supposed the British meant to seize, in case Ferdinand VII. persisted any longer in refusing to indemnify English merchants for piracies on the commerce, as well as settle with the government itself for money lent."

General Washington's Works.—It is with great satisfaction that we have learnt, that Mr. Jared Sparks, Editor of the North American Review, has made arrangements with Judge Washington for publishing an entire edition of "General's Washington's Works," to consist of his letters to the governor of Virginia during the French war, his State Papers, Official Correspondence, both military and civil, and such of his private letters as may be deemed suited for publication; the whole to be comprised in a series of volumes, with notes and illustrations by the esteemed editor. It is well known, that general Washington preserved, with scrupulous care, copies of his own letters, as well as the prodigious number of originals, which he received from other persons. In addition to a full use of those papers, which are now at Mount Vernon, Mr. Sparks will profit by a mass of materials for Revolutionary History, which he has gathered by a personal inspection of the several public offices in the old States, as well as from various private sources. The records, correspondence, and other papers of the Old Congress, are preserved in the Department of State, to which he will also have access.

With those advantages and resources in aid of the editor, it may be expected that the work will possess a national interest, and constitute a most valuable addition to our political history. We understand that Chief Justice Marshall cordially approves the plan, and will contribute such facilities as may be in his power to promote its execution.—*National Intelligencer.*

Buenos Ayres.—Our letters from the city of Buenos Ayres are to the 6th of November. One of these says—"We were all under the impression, on hearing of the arrival of Lord Ponsonby at Rio, that we should have a speedy peace; but it is said the emperor was not disposed to listen to terms of reconciliation, and the Buenos Ayreans, although less able to support a war, appear to have as little desire to accede to the proposal of his lordship. The latter have at this time in the Banda Oriental an army of from 10,000 to 12,000 men, and in all probability the first general battle will produce a better disposition in one or other of the parties to make peace. A general alarm exists here in consequence of the depreciation of paper money, but speculation in gold and silver has been carried to such an extreme (owing to their being the only articles that could be sent out of the country,)—that I conceive the value of doubloons cannot be held as a fair criterion for that of paper. Doubloons are now at $55 a $58 each. Dollars 1, 80. Bills on the United States 80 per cent, premium. Produce of every description bears a corresponding price to the enhancement of gold and silver."—*Baltimore American.*

The Hon. John Williams, our Minister to Central America, arrived in Mobile on Tuesday, 9th Jan. from Pensacola, where he arrived on the 5th inst. in the U. S. schooner Grampus, from Omoa, Mr. Williams left Guatemala on the 2d. of December, and embarked at Omoa on the 16th. The political affairs of that country were in a very unsettled state. No intelligence had been received at Guatemala of the proceedings of the Panama Congress, which were to assemble near the city of Mexico. Mr. W. was on his way for his residence in Tennessee.

BOSTON, FEB. 9.

SOUTH AMERICA.

From the Buenos Ayres Cosmopolite, Sept. 9, 1826.

THE CONSTITUTION.

The Representatives of the Nation, have, at last, entered on the discharge of the most important duty of their mission. They have now under consideration, the project of a Constitution, submitted to them by the committee on Constitutional affairs. As it cannot fail to be interesting to our readers, we here present a compendium of it.

The Argentine Nation is forever free and independent of every foreign domination. It never can be the patrimony of any person or family. Its religion is the Roman Catholic and Apostolic, to which the most decided protection will be given, and the highest respect will be shown by the inhabitants, whatever may be their private opinions. The citizens of the Argentine Nation are: all free men born within its territory; all foreigners who have fought in the armies of the Republic; all Spaniards settled in the country previous to the year 1816; all foreigners possessed of landed property and married in the country, or all who have obtained citizenship after a residence of 8 years. The rights of citizenship are forfeited: by naturalization in another country; by accepting offices' distinctions or titles from any other nation without leave from the Congress; and by having suffered a degrading sentence. They are suspended: for not having attained the 20th year of age, if not married; for not knowing how to read and write, (but this clause will not be enforced till after the expiration of ten years;) for being an insolvent debtor; for not having satisfied debts due the state, at the proper period; for alienation of mind; and for being legally prosecuted for a crime that is likely to entail degrading punishment.

The Argentine nation adopts for its government, the representative republican form, in unity of regimen. It delegates the exercise of its sovereignty to three high powers; legislative, executive and judicial, under the restrictions specified in the constitution. The legislative power will be vested in a congress, composed of two Houses, one of Representatives and the other of Senators.

The House of Representatives will be elected directly by the people, in proportion of one representative for every 10,000 inhabitants. No individual can be a representative who has not been a citizen for 7 years, who has not attained his 25th year, and does not possess property to the amount of $4000, or in default thereof, some profession or trade which will produce an income of at least $500 per annum, and he must not be in pay of the government. The deputies will be elected for 4 years; but the half of the house will be renewed every 6 years. Lot will decide the members who will have to be replaced at the expiration of each term. All taxes, contributions and imposts must originate with the House of Representatives. This body has likewise the exclusive privilege of impeaching the president, ministry, and members of the high court of justice. The representatives will be compensated for their services.

The senators will also be elected by the people. The qualifications for a senator are: 35 years of age, nine of citizenship, property to the amount of $10,000, or an equivalent income. The Senate will be elected for 6 years, the third part renewable every 3 years. It belongs to the Senate to try the persons impeached by the House of Representatives. The senators will also be compensated for their services.

No senator or representative can be molested for opinions expressed in any debate. They can be arrested by no authority on their way to or from the Congress, except for some capital offence. No senator nor representative can be employed by the executive without his consent, and that of the body to which he belongs.

To the Congress it belongs to declare war, recommend to the executive the celebration of peace, to designate the military and naval establishments in peace and war; to fix the general expenditure every year; to establish the duties of importation and exportation; to grant amnesties; to authorize the negotiation of loans; to mark out the bounderies of the provinces; to raise settlements to the rank of towns, cities or provinces; to ensure to the authors of useful inventions, exclusive privileges for a determined period; and, in short, to make all laws and ordinances that the welfare of the state demands, and to modify and abrogate, if necessary, those already in force.

Laws can originate in either house, except such as relate to taxes, which must have their initiative in the House of Representatives.

As soon as a law is discussed in one House, it will be sent to the other for its approval. No project rejected by either House can be again brought before Congress during the session of that year. After a law has passed both Houses, it will be laid before the executive. If the President signs it, or if he does not object to it, within ten days, it will be valid. But should he object to it, he will send it back to the House where it originated for reconsideration. Two thirds of the suffrage of each house will then be necessary for its final sanction.

The executive power of the nation will be entrusted to one person, under the title of President of the Argentine Republic. No one can be elected president who was not born a citizen of the Republic, and does not possess the qualifications requisite for a senator. Before entering into office he must swear to perform his duty faithfully, to protect the Catholic religion, and to preserve the integrity and independence of the nation. He holds his office five years. In case of indisposition or absence of the President or in case of vacancy by his demise, the President of the Senate will perform the duties of the executive.

The President is the head of the general administration of the Republic. He convokes the Congress at the time fixed by law, or whenever serious matters require it. He opens Congress every year, informing it, on the occasion, of the political state of the nation, and pointing out the amendments and reforms he thinks worthy of its attention. He can propose to Congress, through the ministry, all measures he may judge conducive to public good. He is supreme chief of the land and naval forces; but he cannot take command of the army in person, without special permission from Congress. He makes treaties of peace, amity and commerce; but he cannot ratify them without the consent of the senate. He nominates, with the approbation of the senate, ambassadors, ministers, envoys, consuls, &c. He has the right of presentation to ecclesiastical benefices. He appoints archbishops and bishops. He can commute sentences.

There will be five Ministers of State, who will form the council of government. The President must hear their opinions in weighty matters, but is not obliged to abide by them. No Minister can be a member of Congress.

There will be a Supreme Court of Justice, composed of 7 judges and an attorney general. No member of this Court can sit in either House.

Every Province will be ruled by a governor, immediately dependent on the President of the Republic.—The governors are named by the President with the consent of the Senate, and will remain in office for 3 years. In the capital of every province the Legislature thinks convenient, there will be established a Superior Tribunal of Justice. There will likewise be in the capital of every province a Council of Administration elected by the people. Its duty will be to promote the particular interests of the Province, and watch over its prosperity. The law will determine its attributions.

All men are equal before the law. The liberty of publishing his ideas by the press is a right as appreciable to man, as it is essential to the preservation of the civil liberty of the State. The regulations now in force with respect to this, will be observed till the Legislature alter or modify them.

The cognizance of men's private actions, which do not offend public order, belongs to God alone. No inhabitant of the State can be obliged to do what the law does not command, nor be hindered from doing what it does not prohibit. As it is the interest as well as the right of man to be tried by the most independent and impartial judges that the condition of human things will allow, the Legislature will establish trial by jury, as soon as circumstances will permit.

No individual can be arrested without Proof, or at least well founded presumption, of having perpetrated a crime worthy of corporal punishment. The prisons are to serve for securing, not for punishing their inmates. The house of every citizen is sacred. Property is inviolable. The slave trade is forever abolished

No article of the Constitution can be altered without the concurrence of two thirds of both Houses.

The acceptation of the Constitution by two thirds of the Province, makes it binding on the whole.

No public, civil, military, or ecclesiastical functionary can remain in office without swearing to observe and support this Constitution.